

Truyện Cổ Tích Thằng Bờm

Hôm nay Kinh Bích Lịch kể cho các bạn nghe một chuyện cổ tích. Chuyện này là chuyện người lớn mang tính chất vui cười . Các bạn đọc sẽ thấy sự ngây ngô của Bờm mà chẳng ghét, chỉ có thương ! Câu chuyện được bắt đầu :

Ngày xưa ngày xưa ở một cái làng nọ có hai ông bà già sống với nhau gần 30 năm rồi mà chưa sanh được mụn con nào . Cả hai bèn mang nhang đèn ra một cái miếu hoang ở đầu làng để van vái với Ông Thần xin một đứa con trai, để cho ông bà được an ủi lúc tuổi già và sau này sẽ có người nhan đèn cúng vái .

Đêm đó ông bà thức suốt đêm để mà tìm tem với nhau . Thật là linh thiêng, một tháng sau bà già phát hiện là mình có mang . Vui mừng hết cỡ, hai ông bà lại mang một con gà đến miếu hoang tạ ơn Ông Thần đã cho toại nguyện .

Chín tháng sau, bà hạ sanh một đứa con trai kháu khỉnh và Có lẽ vì đầu tóc nó bờm sơm nên nó được đặt tên là thằng Bờm.

Khi được năm tuổi thì ông bà mới phát giác ra Bờm hơi khờ khạo . Ông bà cũng hơi buồn. Nhưng ông bà rất mực thương con và nghĩ cho tương lai của nó sau này khi ông bà mãn phần sớm thì có người chăm sóc cho nó . Vả lại cộng thêm chuyện nối dõi tông đường mà ông bà quyết định cưới vợ sớm cho Bờm .

Ở xóm trên có cô Bảy He xuân xanh độ khoảng trăng tròn lẻ . Là con gái nhà quê mới lớn nên dóng người nở nang, xuân tình phơi phới . Vì tham cái mảnh đất rộng ở sau vườn , nên cô quyết định gã cho Bờm để làm vợ .

Cô Bảy He mang tiếng là vợ nhưng thực chất thì như là một người vú em . Hằng ngày cô bồng chồng đi chơi . Khi chồng đói thì dứt cơm cho chồng, khi chồng ỉa đái thì tắm rửa cho chồng, khi chồng khát thì cho chồng bú đờ vú của mình .

Nhiều năm nhiều tháng cô Bảy He cứ chăm sóc cho Bờm . Bờm càng ngày càng lớn ra trông thấy . Nhưng tính nết của Bờm thì vẫn như cũ , vẫn trẻ con và khờ khạo . Cô Bảy He nhiều lúc cũng buồn lắm, vì mang tiếng là vợ người ta mà đêm đêm chẳng được "xơ múi" gì ráo chọi . Cô đang độ tuổi xuân tình phơi phới mà bắt cô phải nhịn thì cô chịu đâu có nổi . Nhiều lúc cô tắm rửa cho Bờm, nhìn thấy "cái ấy" của Bờm cô thiệt thở dài . Cô ước ao cho Bờm chóng lớn, để cho nó cũng lớn theo . Ban đêm cô cứ ôm Bờm trong lòng mà lòng đau như cắt . Cô tiếc cho tuổi xuân của mình qua mau theo năm tháng . Cô thường hay khóc thầm trong đêm khuya vắng . Nghĩ tới con ba Thu và con Hồng hàng xóm thì cô tuổi thân . Con người ta lấy chồng đàng hoàng, đêm đêm

được tòm tem tí tê , còn cô thì phòng không gối chiếc . Có chồng cũng như không !

Đến khi Bờm vừa tròn mười bốn tuổi thì cô Bảy He như thường lệ tắm rửa cho Bờm. Cô mới phát giác ra Bờm vừa mọc hai sợi lông ở ngay ngọc hành . Cô mừng như bắt được vàng bởi biết rằng Bờm đã bước vào tuổi dậy thì .

Kể từ hôm đó, cô tắm "chỗ đó" của Bờm thật là kỹ lưỡng. Bờm cũng thấy lạ lắm sao lúc này Bờm đâu có ở dơ đâu mà sao vợ mình tắm rửa kỹ quá . Mà ngộ ghê, càng tắm lâu thì Bờm lại càng khoái . Nhất là được kỳ cọ vào "chỗ đó" thì Bờm thích nhất . Cứ hễ chiều chiều, mặt trời còn chưa lặn thì Bờm đã dục vợ tắm rửa cho mình .

Lần đó như thường lệ, cô Bảy He kỳ cọ nơi đó cho thật kỹ . Bờm thấy chân tay bủn rủn như muốn té . "Chỗ đó" của Bờm nở to ra, cô Bảy He thích thú vô cùng vì cô biết rằng sắp đến ngày cô thành vợ thật thụ của Bờm. Bao nhiêu năm chăm sóc bốn phân cho "cây", giờ đây "cây" đã sanh hoa kết trái, nặng trĩu cành.

Cô Bảy He đưa miệng ngậm "cây cà lem" của Bờm. Bờm la oai oái sướng tê . Bờm hỏi, "Vợ ơi! vợ làm gì đó , Bờm thích quá!". Cô Bảy He trả lời, "Dạ, em đang ăn cà lem". Bờm nghe hai chữ cà lem thì thèm thuồng chảy nước miếng, rớt lên tóc của cô Bảy He . Cô Bảy He trả lời, "không được anh à! Cà lem này chỉ có em mới ăn được, anh ăn không tới đâu!". Nghe sao thì nghĩ vậy , Bờm tuy vùi vỉnh nhưng cũng rất nghe lời vợ .

Có lẽ trời nóng bức, nên cô Bảy ăn cà lem làm sao mà cây cà lem chảy nước tùm lum dính đầy miệng của cô . Bờm cũng thích thú vô cùng đòi nếm cho được nước cà lem. Buộc lòng lắm thì cô Bảy He mới chấm một miếng còn dính trên mép cho Bờm nếm thử . Bờm nếm xong thì nhăn mặt nói, "cà lem vì không ngọt gì hết, Bờm không chịu đâu!". Không được ăn cà lem nhưng kể từ hôm đó Bờm hay bắt vợ mình ăn cà lem. Chiều chiều hai ông bà già cứ nghe tiếng cười hăng hắc của Bờm vọng ra từ nhà tắm, nhưng chẳng hiểu Bờm đang giỡn cái gì với cô Bảy He .

Một ngày kia đang ngủ , Bờm bỗng nhiên thức dậy đòi vợ phải ăn cà lem liền tại chỗ . Chắc có lẽ Bờm thấy khó ngủ hay sao vì cây cà lem tự nhiên "trồng cây chuối" sừng sững lên trời . Cô Bảy He đang say ngủ cũng phải ráng chịu, nếu không thì Bờm khóc la om sòm. Không biết cô Bảy He táy máy ra sao mà sau khi ăn cà lem được một lát cô lại cởi hết áo quần và ăn cà lem bằng "cái miệng kia". Cô giải thích với Bờm rằng, "Đây là cái tòm tem, chuyên môn ăn cà lem". Bờm tưởng thiệt ! Sau đó Bờm trở nên mê cái tòm tem của vợ như điên đảo .

Cô Bảy He dùng cái tòm tem ăn cà lem thiệt là hay, cây cà lem của Bờm chảy cả nước ra ngoài miệng của cái tòm tem trong giây lát . Bờm thở hổn hển . Được năm

phút sau Bờm lại bắt vợ ăn cà lem nữa . Cô Bảy He lại càng khoái, cô đã chờ cái ngày này mười mấy năm rồi . "Một khắc xuân thu đáng ngàn vàng", đêm nay cô phải tận dụng hết thời gian thì cô mới thỏa dạ . Thế rồi, trong đêm đó Bờm "khóc ngoài quan ải" cả bảy lần. Đúng là trai trẻ sung sức.

Bờm từ đó cũng sáng trí không lên được một tí và hiểu được một chút lẽ sống ở đời . Và kể từ sau cái đêm đó , Bờm cứ mê mẩn quanh cô vợ . Tội thay cô vợ vì thế mà chẳng làm được công việc nhà . Cha mẹ chồng đay nghiến nhieć mớć cô luôn là do thế .

Cô tức quá bèn nghĩ ra một cách để cho Bờm bớt "táy máy" cây cà lem, cô bèn dấu cục đá dưới váy rồi dẫn Bờm ra bờ ao gần nhà . Đến bờ ao, cô kéo váy lên rồi thỉnh linh quăng tòm xuống ao và bảo với Bờm rằng, "Thôi nhé! Em đã quăng cái tòm tem xuống ao rồi! Từ nay đừng có theo em mà đòi nữa, nghe rõ chưa .".

Sau cái lần đó Bờm chẳng được cô vợ tòm tem nên tiếc hùi hụi . Ngày nào Bờm cũng ra ao để mò mẫm cái tòm tem bị vợ quăng mất . Được vài ngày cô Bảy He thấy vừa thương hại vừa nhớ tới cây cà lem của Bờm nên mới ra ao bảo Bờm: "Thôi về nhà đi rồi em đền cho anh cái khác". Bờm khờ khạo vẫn còn chưa tin là người vợ đã nhẫn tâm quẩn mất niềm vui của mình nên cứ ở lỳ dưới ao . Cô Bảy He tức quá bèn vén váy vớ phành phạch vào chỗ kín và bảo rằng: "Nó đây rồi nè!". Bờm ngược lên thấy vợ mình vẫn còn giữ cái món của hồi môn tưởng chừng như đã bị quăng mất thì hớn hở bò lên theo vợ về nhà .

Sau đó được sự chỉ bảo của vợ, thì Bờm tòm tem ra phéć. Đêm nào Bờm cũng tòm tem. Được đầu chừng ba tháng thì cô Bảy He bụng mang dạ chửa . Bờm thắc mắc sao bụng vợ mình càng ngày càng phình to . Cô nhìn Bờm buồn cười nói, "Đây là do em ăn cà lem của mình nhiều quá nên sinh bụng". Chín tháng mười ngày, cô Bảy sanh ra thằng Bờm con. Sau đó tiếp tục tòm tem và cho ra thêm một bầy Bờm con. Bờm thích lắm vì "tự nhiên" có được một bầy con. Từ đó gia đình của Bờm sống hạnh phúc hơn bên bầy trẻ xinh đẹp mà thông minh nữa .

Hết

Kinh Bích Lịch (December 21, 2000).